

bliver taget ud, så vil jeg godt have det bekræftet her fra talerstolen.

Kjeld Rahbæk Møller (SF):

Jeg vil gerne endnu en gang lægge mit lod i vægtskålen for det samme, som fru Tove Fergo talte om, nemlig nødvendigheden af at dele den københavnske og frederiksbergske komité op. Det er ikke tilstrækkeligt blot at gøre den større, og det er simpelt hen et spørgsmål om arbejdsbyrden, som er så stor, at det, vi forventer, komiteerne skal kunne gøre, kan de ikke gøre, og det vil de heller ikke kunne gøre i en større komité; der skal ske en opdeling i flere.

(Kort bemærkning).

Tove Fergo (V):

Jeg føler meget trang til ganske kort at beskrive arbejdsbyrden, for at alle kan forstå, hvor overvældende det er: Det er et fritidsarbejde, det er 900 projekter om året, der skal godkendes – dvs. 3 hver eneste dag – og de er på gennemsnitlig 15 sider. Det er desuden utrolig vanskeligt tilgængeligt stof, det er videnskabelige forskningsprojekter, og der sidder også almindelige mennesker i disse komiteer, som skal kunne læse dem.

Det er umuligt at gøre det grundigt, så derfor har man delt komiteen op i to underudvalg, men det er hele komiteen, som lægger navn til godkendelse af disse projekter. Halvdelen af komiteens medlemmer ser altså ikke halvdelen af projekterne. Man sidder hjemme i stuen og læser dem igennem, og det er kun 9 pct., der bliver mødebehandlet i en etisk dialog over bordet.

Det kan ikke være meningen. Det kan ikke være ånden i loven, og det må ændres for forsøgspersonernes skyld, men da også for forskernes skyld, så de kan få udført et ordentligt stykke arbejde af komiteen.

Sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen):

Jeg tror, jeg ved min besvarelse sagde, at jeg godt er klar over, hvilken arbejdsbyrde der er for specielt det enkelte komitémedlem, som jo ønsker at gøre sit arbejde tilbundsående og godt. Det er så min opgave at sørge for, at det, som fru Tove Fergo efterlyser, kan lade sig gøre, nemlig dele den københavnske komité, som jo er et specielt problem, op i flere mindre komiteer. Og det er det, loven skal sørge for, der kommer en ramme for.

Det, der straks bliver vanskeligere, er at lave en lov, der præcis pålægger den enkelte komité,

i f.eks. Københavnsområdet, at de skal dele sig op i så og så mange komiteer. Jeg vil tro, at det mest hensigtsmæssige er, at muligheden er der. Og så må man så blive enige i København også, som vi jo i øvrigt har været rundt omkring nogle gange.

Så var der spørgsmålet om komitésystemet. Årsagen til, at vi i dag kører de to love parallelt, er ikke bare praktisk, men også en klar understregning af den tætte sammenhæng, og jo, forsøgene med befrugtede æg skal da igennem komitésystemet.

(Kort bemærkning).

Tove Fergo (V):

Det, der bragte mig herop, var ministerens udtalelser om, at arbejdet selvfølgelig skal kunne gøres godt af det enkelte komitémedlem, der netop ønsker at gøre arbejdet godt.

Det er 200.000 mennesker om året, der er genstand for biomedicinske forsøg i dette land – 200.000 borgere! Komiteerne er deres eneste værn, og deres sikkerhedsnet er komitémedlemmerne, der sidder og læser de her ting igennem, og som derved sikrer, at der er overensstemmelse mellem selve projektet og de oplysninger, patienten får i den skriftlige og mundtlige patientinformation.

Så derfor er det ikke et ønske, men et krav til komitémedlemmerne, at arbejdet bliver gjort ordentligt af hensyn til de mennesker, der er så venlige at ville lade sig bruge i forskningens tjeneste for at gavne mange andre med de opdagelser og de undersøgelser, man kommer frem til.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Sundhedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.